

Barcelona: Dimarts 17 de desembre de 1912

Añy XXII núm. 4,888

SANT DEL DIA: Sant Lluís, bisbe y san.

Hores d'exposició: De 2/4 de vuit del matí a 2/4 de sis de la tarda. — Demà A la nit en la messe: — Cort de Maestà: Ntra. Sra. dels Desamparats. — Torn a Sant Agustí. — De matí: Ntra. Sra. de l'Esperança, a sa iz esca. — Missa d'avui: Sant Gregori Taumaturg, i c., color blanc. — La de demà: — L'Exposició i el Part de la B. Verge Maria; color blau. — Adoreu eusos: dies, dia 9. Torn a Sant Lluís Gonçaga.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Alcolea. — 16 de desembre

EDADES D'OBSEVACIÓ: 9 matí y 9 tarda. — Altitud: 670 m. sobre el nivell del mar. — Temperatura: Mètrica, 170 gr. — Mida:

ma: 17.8 ombres. — reflector. — Temperatura a la obertura: 11.9; 11.9. — Pluja a les 24 hores: 0.00. — Alqua evaporada en mil·límetres: 21.1. — Graus d'humitat:

81.7. — Direcció del vent: SSO. — Velocitat del vent: 165 km. — Estat del cel: serè, nuvolós. Clases: C. K. — Quantitat: 0.9; 0.6.

Sòl: TIL — Posta: 12.8. — Sortida des de l'horitzó: 12.05 m. — Posta: 1.90.

D. Joseph Casacuberta Gallifa

ha mort en sa casa de Manlleu

havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostólica

(A. C. S.)

Els seus afilits fills, filles politiques, nets, germans, germanes politiques, nebots y demés parents y la rahó social **Fills de V. Casacuberta**, al participar als amichs y coneiguts tan dolorosa pèrdua, els preguen que'l tinguin present en llurs oracions.

L'enterro tindrà lloc a Manlleu demà, dimecres, dia 18 del actual, a dos quarts de deu del matí.

Els Exems. y l'Ms. Sra. Bisbes de Barcelona, Lleida y Vich han concedit 50 dies d'indulgència, respectivament, per cada missa que s'ofereixi. Comunió que s'apliqui o part de rosari que's res en aufragi de l'ànima del difunt.

EL MOLT ILUSTRE SENYOR

Don Francisco Gumà y Ferrà

Fundador y Director vitalici del Banc de Vilanova, Iniciador y Redactor gerent dels Ferrocarrils directes de Madrid y Saragossa a Barcelona, Comendador de la Granza d'Itàlia, Cavaller de la Glegia d'Honor, Caballer de la Reyal Orde d'Isabel la Catòlica, Rellevant coronel de voluntaris de Milanesas, cravatxerat a la creu del merit militar, Diputat a Corts per Mataneus y Igualada, fill adoptiu de Capçal, Samper de Galanda, Sitges y Valls, etc., etc.

ha mort a Vilanova y Geltrú havent rebut els auxilis espirituinals y la Benedicció Apostólica

(A. C. S.)

Els seus fill, filles, fills politichs, filla política, nets (presents y ausents) netes, netes polítiques, besnates, entenents, germà (ausent), germanes (ausents), germanes polítiques (ausents), neboda la senyoreta donya Antonia Lianza, demés nebotes y nebedes (presents y ausents) nebotes y nebedes polítiques (presents y ausents), cosins y demés parents y el Consell d'Administració del Banc de Vilanova, al participar als amichs y coneiguts tan irreparable pèrdua els supliquen que'l tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir avuy, dimecres, a les tres de la tarda, a la casa mortuoria, Jardí, 29, per acompanyar el cadavre a la iglesia parroquial de Sant Antoni Abat y d'allí a la seva darrera estada.

Vilanova y Geltrú 17 de desembre de 1912.

No's convida particularment

Sentiment

La premsa madrilena y aquella part de la provinciala que'n segueixen les inscripcions, han arribat a crear una mena d'estat sentimental a l'entorn de la sentència que ha donat a la caixa del Trust un pessic de 150.000 pessetes. Y es llistem l'enterminat que s'ha apoderat de molts diaris davant del perill que desaparegué del tot el dret a la difusió. Sembla talment que la sentència del Suprem hagi d'impossibilitar d'una manera absoluta les tasques periodístiques y que aquestes se reduïxen a la ressenya de fets columniosos en perjudici de tercer.

Està clar que'l precedent sentat per la sentència exigeix del periodista un gran tacte abans d'acceptar com a boles certes notícies. Però això, en si, no es cap mal. Lo llistemés es que bagatge de necessitar la sentència per fer patent la necessitat de no jugar ab l'hora del prohíbit; lo realment lamentable es que hi hagi periòdics que visquin sols de la maledicència, la calunia y l'injuria contra irresponsables persones, sense perjudici de ser considerats els que's dirigeixen com a models d'austeritat mereixedors del més extraordinari elogi quan la justicia els persegueix per haver encobert un assesci.

En aquest mon tot se lliga, tot s'encaixa. Després de l'estat sentimental produït, per exemple, a favor del director de *El Motín*, quan l'afer del Carrer Major, se comprendrà que's produïxerà d'ara ab motiu de la sentència contra *El Liberal*.

GLOSARI

LES ASPIRACIONS AUTONOMISTES A EUROPA

IV

SERBIA

Reclamaven una valoració de cada un dels moviments autonomistes, davant l'Esperit. Nosaltres, pera ordenar els criteris del nostre resum, establem aquesta: Una primer grau: qüestions catalana-

s, grecs, turcs, portugueses, etc.

Una segona grau: qüestions europees.

Una tercera grau: qüestions mundials.

Una quarta grau: qüestions universals.

Una quinta grau: qüestions de la humanitat.

Una sisena grau: qüestions de la divinitat.

Una setena grau: qüestions de la divinitat.

Una octava grau: qüestions de la divinitat.

Una novena grau: qüestions de la divinitat.

Una darrera grau: qüestions de la divinitat.

y selecta concorrença; esifica'l discurs de notabilitat per sa exposició, per la forma i el mètode del racionament y també digué que l'auditori l'interrompé vares vegades, admirant les deduccions halvingoses del orador.

Feyà de la conferència un extens exercic i finia dient:

«Ab això acabà sa notabilitat conferència el líder regionalista. Fou aplaudidissim durant tota ella y al final l'ovationà, repetida, s'algú una bona estona. La concordança començà'l discurs del senyor Camarasa, que en hora y mitja tractà assumtes tan essencials, tan perfecta competència y una gran claredat. Els concorrents se mostraren molt satisfechos.

Els tres diaris del treball «El Imparcial», «El Liberal» y «El Heraldo de Madrid» no diuen ni una paraula.

Sessió del Ajuntament

Comença a les 8'15. Presidència del senyor Sostres.

El president proposà y sis s'acordà que siguin legits dels dictámens aplaçats els que hagin d'esser impugnats y aprovats els altres.

Les Attraccions

Al passar-se al dictámen de les attraccions del Parch, el senyor Soriano s'hí oposa, demanant que's dicteixi al títol de tots els altres.

S'arriba a un debat, més llarg, dit, un gran buix, del qual es impossible entendre res.

Els enterem més tard de que no es acceptada la proposició y que's discuteix la discussió del dictámen de les Attraccions, y de la esmena del senyor Montanyola demandant que siguin instal·lades en una zona que determina, tocant a la nau que resta del que fou Palau de la Indústria.

El senyor Lluhi s'hí oposa perquè aquell troc de Parch està destinat a formar part de la gran estació monumental, y això porta certa pressa.

El senyor Montanyola declara que davant de les manifestacions del senyor Lluhi no té inconvenient en retirar la esmena. Però fet es que difficultat podrà ser portades les Attraccions a un altre lloc sense fer malbé partides y pales.

El senyor Lluhi rectifica, però es tant el soroll que, com de costum, hi ha Consistori, que l'orador ha de parlar fins que hi hagi silenci.

Després reprèn el discurs y diu que hi hà una transacció en tramitació entre les companyies carrieraires y el municipi, y que hi ha fonamentades esperances de que lo referent a la estació quedarà l'est l'any vinent.

El senyor Montanyola retira la esmena.

En presenta a continuació un'altra demandant que les Attraccions siguin posades arran del passeig dels Talls.

El president de la comissió, senyor Pich, diu que aquesta s'reunirà per examinar aquesta esmena y les 500 (sic) esmenes del senyor Martorell.

El senyor Martorell —Si s'accepta la esmena del senyor Montanyola retroi les mesves.

El senyor Martorell diu que no's pot disquer l'esmena del senyor Montanyola sense saber si la comissió l'accepta o la rebutja.

La comissió de Foment va a reunir-se. Un masser porta un enorme feix de plets de propietat. Son les esmenes del senyor Martorell.

El passeig Marítim

Se suspén l'quest debat y se passa a la discussió sobre venda d'una parcela de la secció Marítima a la Catalana del Gas, destinat l'import, que es d'unes 200.000 persones a la construcció del projecte passeig marítim.

El senyor Rius i Rius crea que abans de tot s'hauria de saber la importància que ha de tenir el passeig marítim.

El senyor Carreras formula observacions sobre la variabilitat projectat d'uns trocs de terra, tocat a la platja, que la Catalana cediria als municipis.

El senyor Rius presenta una proposició Menxancat que torna l'assumpte a la comissió (Foment) fins que esquegui, resolt el contracte amb els arrendataris d'un terç de columnes avui inscribible —instal·la la Secció Marítima.

El senyor Martorell defensa'l dictamen.

El senyor Rius l'impara extensament, oposant-se a la venda de cap troc, de terra municipal, si bé declarant partidari de que la Secció Marítima sigui tornada al ús públic. Manifesta que tots de camí que's traca de vendre, son tancats ab una part, sense acord del Ajuntament, malgrat les protestes dels veïns de la Barceloneta.

El senyor Condomines diu que la parcela o camí que's tracta de vendre, es inserívol y poble, de manera que l'Ajuntament no li perté res y guanya l'import de la venda que's destinarà íntegre a la construcció del passeig marítim.

El senyor Martorell desapareix que pera que s'és tractat d'un camí que's construirà el passeig marítim, si bé crea que les objeccions que's fan contra la solució que's proposa, no deixen de tenir el seu pès.

El senyor Rius insisteix en que ha de ser resolt prou i poble, de manera que l'Ajuntament no li perté res y guanya l'import de la venda que's destinarà íntegre a la construcció del passeig marítim.

La proposició del senyor Rius es vota per exconsens y rebujada per un pronig de 23 vots contra 18.

El senyor Lluhi presenta una esmena demandant que la parcela sigui venuda a 4 pessetes pam i lloc de 2, com proposat dictamen.

L'apoyal seu autor diu que la comissió dictaminadora's basa en que la Companyia de M. S. A. comprava'l solar de la plaça de Tors a 200.000 pessetes pam, però aquest preu no va ser acceptat pels propietaris de la plaça, els quals han fixat el preu de 4 pessetes. Aquest també es el preu de les vendes fetes en aquells indrets.

El senyor Balaguer, firmant del dictamen, manifesta que'l camí de que's tracta era un camí peral matutat y servia de dipòsit de brúscia. No creu argument el fet de que s'hagin joimat solars a quatre pessetes perque n'hi ha que tenen molt valor, y que del costat poden no tenir cap troc.

El senyor Rius insisteix en que ha de ser resolt prou i poble, de manera que l'Ajuntament no li perté res y guanya l'import de la venda que's destinarà íntegre a la construcció del passeig marítim.

Després de històric l'assumpte y de criticar la gestió de les societats econòmiques en la preparació del presupuest, analisa l'impres de consum, explica els tributs substitutius y se mostra resolutament parvidat, no de la substitució del impost, que entén que no remaya res, sinó de la supressió, però gradual y paulatina.

En quan a si els regidors que van votar el presupuest y la substa ucien han de seguir votant com pretén el senyor Lluhi, entén el senyor Valles que no es això perquè aleshores el preu de dues pessetes pam va ser fixat degàs de temir la conformitat d'una persona tan perta com el senyor Domènec y Montaner.

El senyor Rius pronuncia un llargíssim discurs en defensa de l'esmena.

El senyor Condomines manifesta que la comissió dictaminadora se troba ab la negativa de la Catalana a pagar més de dues pessetes pam. El camí en venda no té fàcilida ni horida en lloc d'aquí que no's pague comparar amb altres solars venuts a quatre pessetes. Aquesta venda peralda al Ajuntament. Ningú ho ha demonstrat.

La comissió pera tingir amb el l'opinió dels arquitectes municipals, y demana la dels senyors Domènec y Montaner, qui digué quel camí sols podia ser comprat per la Catalana perquè ningú més la voldria, y que no valia més de dues pessetes pam.

El senyor Rius parla dels troços que cedeix la Catalana situats a la platja y diu que no son seu, sinó que formen part de la zona marítima, que es de-

domini públic, y que a cada punt els temporals fan malbè.

El senyor Condomines fa notar que si's fa la venda, la Secció Marítima quedarà oberta deseguita a la pòblica.

El senyor Juncal se mostra conforme ab el preu de dues pessetes.

El senyor Montanyola q'ha que no hi ha necessitat de vendre canvi. Però tant s'ien, se'n fa de treure més pajar possible.

El senyor Carreras tem que's volguir fer anar al Ajuntament a remolc del senyor Camarasa, que en hora y mitja tractà assumtes tan essencials, tan perfecta competència y una gran claredat.

Els concorrents se mostraren molt satisfechos.

Els tres diaris del treball «El Imparcial», «El Liberal» y «El Heraldo de Madrid» no diuen ni una paraula.

Per part de l'Ajuntament arribaren per deus anys el bescós instal·lat a la Granvia, encrosegant ab la Creu Cubera, desigual a la venda de berudes, se fa públic que'l picich de condicions que la de regal pera la subasta es d'admissió per deus dies en el Negocia d'ingressos.

Per 10.000 pessetes serà subastada la execució del port sobre la Riera de la Ciutat.

Accordat per l'Ajuntament arribaren per deus anys el bescós instal·lat a la Granvia, encrosegant ab la Creu Cubera, desigual a la venda de berudes, se fa públic que'l picich de condicions que la de regal pera la subasta es d'admissió per deus dies en el Negocia d'ingressos.

Lo maix s'anuncia respecte al bescós, model nou, de la Rambla del Riu.

Han estat a l'Ajuntament:

Una comissió de veïns del carrer del Hospital, a demanar l'acte del empadrat entre la Rambla y carrer Benet Mendiola.

Una de la societat de venedors ambulants de paix, a demanar els llocs que diuen que hi ha vacants al mercat de la Llibertat.

Una de la Societat Andònica de Pesta, a querer que'l regidor inspecteur del mercat de peix ha intringit el governament, no autoritzant la venda del peix dels recurrents a cada mercat, mentre se resol la petició que tenen presentada demanant llocs fixes a dic-

cion.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

En aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies, que allarguen fins a Collblanch el trajecte de Sants.

Una aquesta una millora que ab gran agrément demanen els veïns d'aquella barriada y que no's comprend com no s'ha fet, ja que la companyia té d'interès.

El tinent alcalde del districte VII, senyor Vallès y Pujals, s'ha dirigit a la comissió de Foment, interessant que s'obligui a la Compania de Tramvies

hi havia més que dues políiques a seguir: o abandonar-lo per complir o fer lo que no nosaltres hem fet.

S'ha de dir clar al país: Era inevitable prendre o deixar el Marroc. ¿Què anaven a fer? Sostenir romànticament l'Acta d'Algeciras? La major part de les nacions signataries havien donat la seva aprovació al tractat franco-alemany. Espanya havia de sostener la parada de l'Acta de Algeciras ella sola?

El senyor RODES. — Després de lo del Quer, de Alcañiz y de Larache, no podia sostener.

El ministre d'ESTAT. — Le mateix que abans.

El senyor SALVATELLA. — Això varia preparar l'operació de...

El ministre d'ESTAT. — Això ho examinarei quan s'expliqui l'interpretació del senyor Maura y Gamazo y del senyor Rodes.

Jo parlo de la imprescindible necessitat de firmar el tractat, perquè no era cosa d'anar sols nosaltres a mantenir l'Acta de Algeciras.

El senyor ROMEO. — En això hi estem conformes tots.

El ministre d'ESTAT li diu al senyor Ventosa que tingui prou per promocionar des del banc blau per ell les mateixes paraules que M. Poincaré promocionava en el Senat francès.

S'acusa les paraules del senyor Ven-

tosa, respecte a la redacció del tractat, a la seva interpretació.

No vaig — diu — tan enllà com el senyor Maura y Gamazo y diu que la qüestió del Marroc no pot minarre sols en son aspecte del negoci.

Manifesta que algunes sacrificis s'hauran de fer, però per de promesa, no han de ser molt grans. De totes maneres, no podem fer una declaració d'impostura. Al Marroc hi hem fet lo que hem pogut fins ara per la penetració pacífica, portant escoles, hospitals i altres serveis de cultura al Rif, a Larache y a Alcazárquivir.

Està conforme amb el senyor Gasset en desitjar que's millorin l'ensenyament y les obres públiques, però hem de ocupar-nos també de l'Africa. Tot se farà.

Cert que ha augmentat l'emigració, però també ha augmentat el cens de població y la riquesa del país. No hi ha incompatibilitat entre els desitjos del senyor Gasset y els propòsits del Govern.

El senyor GASSET rectifica.

També rectifica el comte de ROMA-

NONES y adverteix que en tots els països, inclos el vot dels socialistes, s'augmenten els pressupostos colonials.

Tornem a rectificar abans y el comte de Romanones diu que en aquests moments en què encara no s'ha aprovat aquí el tractat y no s'ha començat a discutir a França, el Govern no pot moure vacilacions ni temors pessimistes.

El senyor VENTOSA diu que hi intervé sols com diputat regionalista perquè entén que en aquest debat, en el què's planteja una orientació internacional, no pot deixar d'emetre la seva opinió cap grupu de la Cambra.

Oferíx ser breu perquè comprèn que en les circumstàncies actuals vaga un llarg discurs.

Diu que's va a limitar a recullir alguns punts dels tractats.

Fa alusió al tractat de 1902, que significa una ruptura del statu quo del Marroc.

També fa alusió al de 1904 ab el que adquirí carácter internacional la qüestió.

Molt lleugerament se refereix als punts que han fet esment altres oradors, y passa a tractar en concret del tractat franco-espanyol. I és bò o dolent? Lo que pot afirmar en què's presenta com la única solució possible. Creu que, descomptant qui abordí aquella orientació diplomàtica, comptí amb l'apoyament dels representants de tots els partits espanyols. (Molt bé, molt bé).

El senyor AMADO hi intervé y diu què'l ministre d'Estat, en la negociació hi tingut que lluitar, no sols ab conveniencies, sinó ab la enemiga d'una part de la conjunció liberal-democrata-conservadora. Si'm demanen casos y nome?

Doncs tinc annunciat una intercalació sobre casos d'Hisenda. Io vaig combatre la concessió de dos milions a l'Ajuntament de Madrid, jo vaig combatre la pensió al fill de l'infant don Carles, jo vaig parlar dels expedients de la devoció de béns a les comunitats religioses. Hi ha rabio pera parlar-me i a mi vaguetas y insidies?

Pressa per tractat me creya que n'hi havia, perque se m'ha dit que el Govern volia deixarlo avuy aprovat pel Congrés; però per lo vist les meves paraules han surtit efecte y han fet que el Govern modifiqui el seu propòsit.

El ministre d'ESTAT també rectifica y diu que si ell té d'attinguts també el senyor Urzúa. La diferència està en què uns van dirigits a la majoria y altres, els del senyor Urzúa, a una minoria.

Afegeix que quant de bò hagin realitzat els ministres, ja són dibuixos ja conservadors, ho han fet sense necessitat de consultar ab el senyor Urzúa. Per lo tant, aquells treure bastant d'aquella exagerada intercalació que s'atribueix a la política espanyola. No creu el senyor Urzúa que ell es l'únic polítich moral que hi ha a Espanya.

Li diu al senyor Urzúa que d'acord que Espanya no devia tractar ab França té una importància extraordinària, y s'és valor pera mantenir-lo ben mantenir-se; però si no, no s'usinfa. (Applaudiments de la majoria).

El senyor URZUAZ torna a rectificar el seu sistema que s'ha seguit fins ara d'anar canviant generals, o si més i troba, ab lo qual resulta que dols que feren la primera campanya a no'n queda allí cap. Ab personal constiument non es possible que esquinben ben els seus interessos d'Espanya al Marroc. Ademés, ab el sistema actual s'ha de mantenir un quadre d'acords que servissa un gasto insosportable per la nació.

Estima que la llei del voluntariat té una orientació admirable, però dal com escau responder al fa pera que han votat.

El ministre d'ESTAT — Després d'acordar-nos com comprendrà la Cambra que m'ha dit que el Marroc, considerant en varias aspectes y per això també el ministre d'Estat en diu que no hi ha que mirarri sols com un negoc.

(S'acorda promoure la sessió per menys de dues hores.)

Està conforme ab el senyor Ventosa en què cal especialitzar l'accio militar a l'Africa.

Consula'l sistema que s'ha seguit fins ara d'anar canviant generals, o si més i troba, ab lo qual resulta que dols que feren la primera campanya a no'n queda allí cap. Ab personal constiument non es possible que esquinben ben els seus interessos d'Espanya al Marroc. Ademés, ab el sistema actual s'ha de mantenir un quadre d'acords que servissa un gasto insosportable per la nació.

Estima que la llei del voluntariat té una orientació admirable, però dal com escau responder al fa pera que han votat.

El ministre d'ESTAT — Després d'acordar-nos com comprendrà la Cambra que m'ha dit que el Marroc, considerant en varias aspectes y per això també el ministre d'Estat en diu que no hi ha que mirarri sols com un negoc.

(Llegim estadístiques de lo que gasta en Alemanya, França y Austria en els elements directors y ho compara ab lo que no només gastem, sols en lo del Rif, deduant que gastem la tercera part que Alemanya y tant com Austria.

El senyor RODES parla pera rectificar les paraules del senyor Ventosa, relatives a situació què de la igualtat relativa al Marroc.

Dit que hi convé que constin en el Diari de Sesiones les paraules textuals pronunciades en el Senat francès per M. Poincaré. (Les llegim.)

Deduex d'ells que lo únic que podrà succeir serà que puguen liquidar interessos pendents entre algunes naçions contractants, però may se podrà modificar el estatut què relativa a la igualtat comercial.

El ministre d'ESTAT — Al peu de les paraules llegides per S. S. pot posarhi: Manuel García Prieto.

El senyor RODES — Doncs en el Diari de Sesiones quedarà tot.

El ministre d'ESTAT — S. S. sintetiza com vol: jo no sintetizo. Jo dich aqueixes paraules.

El senyor RODES — Tal com la signava, el tractat serà lo que valguen nosaltres signem y vadrà lo que valguen nosaltres signem, que depèndrà dels acords acceptats que adoptem. Per això creu que hi ha que votar aquest tractat, car els negociadors han cumplit ab el seu devoir.

Y anem a les seves consequències. Creu que en veritat pot costar-nos grans esforços el cumpliment del tractat, car escau dir el senyor Maura l'altra tarda, del Marroc no es un negoci.

Hem anat al Marroc perquè venim d'anarhi. Si'n declarem impostors pera desenvolupar l'ordre exterior no podem pensar en nostra regeneració.

El nostre paper es un poble individual. Hem tingut en els últims temps una era de progrés i guerres civils que han sigut més funestes que totes les nostres desastres exteriors.

Es patrimoni de tots els països certament de drets de defensiva. A principis del segle XIX Anglaterra se pronunciava per l'abandó de totes les colònies y també a Alemanya y a Itàlia se prenia d'aplicar-ho al Marroc y al Marroqui de les parts frontal.

A la llengua fa alusió als tractats existents desde 1902 fins al dia de l'acte.

Contraix el Marroc y ha pogut arribar-se a la votació del projecte de ratificació del tractat ab França.

L'últim torn contra la totalitat l'ha consumit el senyor Gasset.

El seu discurs no era absolutament congruent ab la discussió en que aquests dies està emprenyat el Congrés, y això ha fet que no hi hagi començat a discutirlo, y les discussions de tractats per raons de nosaltres s'han agafat d'un altre punt de vista.

El senyor Ventosa ho ha fet en nom dels regionalistes.

El seu discurs ha sigut el més important dels que aquesta tarda s'han pronunciat sobre'l tractat se dóna cas de que son els oradors joves els que s'emporen la primàcia.

El senyor URZUAZ pregunta què li queda a Espanya al Marroc després d'aquest tractat. Perquè Alemanya, després dels seus convenis, ha engrandidit les seves colonies, y la Tripolitja fa que quedat italiana després de la guerra. (Però què li queda a Espanya d'aquest tractat?) Un moment al Marroc que ressaca, en compensacions territorials no hem querut molt b'és: se'n ha donat una extensió de territori per a la tinguda pèrdua a la disposició de les autoritats, no adins per molts que ocupen el ministeri d'Estat.

Ab la fogositat de paraula que caracterisa al senyor Ventosa ha remès mitjançant el mateix secretari que el de l'ordre interior ha d'haver-hi gran tendència y mètode.

Expressa la conveniència de que la seva estratègia militar permaneixi al Marroc y mantingui ab l'exterior de la meitat espanyola. Es necessari que a Espanya resisteixi una manca permanent un ideal exterior que sigui un camp neutral per aquesta resiliència els vintos y solidaritat nacional. (Molt bé, molt b'és.)

El ministre d'ESTAT li contesta y segon això eleva y parla del seu ventosa.

Malgrat que en gaunt al Marroc no

Acaba dient que votarà en contra del tractat.

El ministre d'ESTAT li contesta. Insisteix en que, segons la declaració secreta entre Anglaterra y França, si Espanya no s'haagués adherit al conveni de 1904, vot el Marroc, en aquestes hores, seria francès.

El senyors URZUAZ y RODES. — Aquí es una interpretació que dona S. S. als tractats secrets.

El senyor RODES. — I així S. S. els articles s'estan y ostenta.

El ministre d'ESTAT, després de lluir, diu que no cab dubte d'això, perquè això estava convins que Espanya s'absenta. Ha dit el senyor Urzúa que ell no hauria tractat ab França ni Anglaterra, en 1904, y res ha guanyat.

El senyors URZUAZ y RODES. — Aquí es una interpretació que dona S. S. als tractats secrets.

El senyor RODES. — I així S. S. els articles s'estan y ostenta.

El ministre d'ESTAT. — Això ho examinarei quan s'expliqui l'interpretació del senyor Maura y Gamazo y del senyor Rodes.

Jo parlo de la imprescindible necessitat de firmar el tractat, perquè no era cosa d'anar sols nosaltres a mantenir l'Acta de Algeciras.

Es cert què el tractat era inevitable;

per això no s'ha agudit el senyor García Prieto, y coexisten lo afoturament de l'expressió, però afirmar que Espanya no tenia més camí a elegir que el de negociar, sortir de l'inacció, o difuir el seu dret a l'Africa y posar en perill les places de Ceuta y Melilla.

No ha sentit talas afirmacions el senyor Ventosa, avinentadament, sinó que era resum d'un estudi ràpid però just dels antecedents de la qüestió.

El senyor Vo. cosa ha crida l'atenció de la Cambra sobre les declaracions que M. Poincaré ha fet en la Cambra francesa sob'rel dret marítim, recabades del ministre d'Estat: que s'ha declarat a interessant, com escau en la ressenya de la

seva intervenció.

No ha conegut gràu importància el senyor Vo. cosa a observacions que han sortit d'altres llavis sobre les vaguetas de les clausures del tractat.

El tractat — ha dit — serà lo que nosaltres siguem y valdrà lo que valguen les sigüents.

Senyor i xouix y reconeix per el senyor Ventosa que els negociacions havien cumplit ab el seu devoir, s'ha ocupat de les concessions del tractat, concòrdant amb el senyor Maura Gamazo en què lo des del Marroc no es un negoti; es cert, ens imposaran sacrificis, però sacrificis indubbiament, si no volem declarar impostos per la política exterior.

S'ha ocupat també del regimisme que deixa impensar al Marroc, s'il civili o el militar, però tenint en compte que la ocupació militar al Marroc no s'ha manat.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo. cosa el seu discurs.

Ha acabat el senyor Vo.

